

บทที่ 9
ปรัชญาการครองรัก-ครองเรือน

ชีวิตคน 2 ประเภท

1. อคาริก (ผู้ครองเรือน)
2. อนาคาริก (นักบวช)

อคาริก (ผู้ครองเรือน)

ชีวิตของผู้ครองเรือนในที่นี้หมายถึง ชาวบ้านทั่วไป (นอกจากนักบวช) มีภารกิจมากมายหลายหลาก เพื่อความมั่นคงของชีวิตตนเอง และครอบครัว

เริ่มต้นด้วยการศึกษาเล่าเรียน จบการศึกษา มีคู่ครอง ครองเรือน แล้วสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่สังคมและประเทศชาติ

1. คำโคลงโลกนิติมีอยู่ว่า

ปาน้อยสำเหนียกรู้	เรียนคุณ
ครั้นใหญ่ย่อมหาทุน	ทรัพย์ไว้
เมื่อกกลางแก่แสงบุญ	ทำชอบ
ยามห่อหม่าทำได้	แต่ล้วนอนิจจัง

ตามข้อ 1

ตามคำโคลงโลกนิติ เป็นคติของฮินดูซึ่งเขาถือว่าเมื่อเกิดมาเป็นชีวิตแล้วต้องทำหน้าที่ต่าง ๆ ตามวัยของตน

1. พรหมจารี วัยเรียน ตั้งแต่รู้เตียงสามาเรียนภาษา เรียนบวกลบ คุณ ทหาร ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ จากนั้นก็เรียนประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ตามลำดับ
2. คฤหัสถ์ วัยครองรัก-ครองเรือน วัยนี้เป็นวัยที่ชายหนุ่ม-หญิงสาว จบการศึกษาแล้ว มีการทำงานทำเป็นหลักเป็นฐานทางชีวิตแล้ว ก็เป็นวัยที่จะต้องตั้งฐานของชีวิต และครอบครัวของตน

3. วนปรัสต์ วนนี้เป็นวัยเลยกลางคนไปแล้ว จะต้องคิดถึงหลักธรรมและศึกษาความลึกลับของชีวิต เพราะชีวิตไม่มีวันถอยกลับมีแต่ก้าวล้ำหน้าไปเรื่อย ๆ "คำว่า วนปรัสต์" เป็นคำสมาส คือ วน + ปรัสต์ วน = ป่า, ปรัสต์ = ไปสู่ เข้าไปสู่ คือ "เข้าไปสู่ป่า" ถามว่า ทำไมจึงเข้าไปสู่ป่า ถ้าเรารู้วัฏวนธรรมของตะวันออกก็ เราจะไม่มีข้อสงสัยใดๆ เพราะคนตะวันออก โดยเฉพาะนักปราชญ์ หรือพระอรหันต์คนนั้น ถ้าต้องการศึกษาความลึกลับของชีวิต จะต้องเข้าไปหาความสงบอยู่ในป่า ในถ้ำ โดยวิธีปักกลด นั่งสมาธิ จงกรม วิถีถึงสภาวะอันแท้จริงของโลก และชีวิต

แต่ลักษณะขั้นตอนชีวิตในขั้นตอนนี้ยังเป็นฆราวาสอยู่ เรียกว่า "กึ่งพระ-กึ่งฆราวาส"

4. สันยาสี เป็นวัยสุดท้ายของชีวิต คือการออกบวช-โดยการสละเหย้าเรือน บุตร-ภรรยา อาจจะมีบวชโดยวิธีใดก็ได้แล้วแต่ ไม่มีบ้านอยู่อย่างแต่ก่อน เป็นคนมักน้อย สันโดษ บำเพ็ญศีล และปฏิบัติธรรมอยู่ในวัด ไม่ยุ่งเกี่ยวกับวิถีโลกอีกต่อไป จนถึงมรณกรรมในเพศของนักบวช

ก. ความรักคืออะไร?

1. ความรักคือ ความผูกพัน รักใคร่ เห็นใจกัน ระหว่างเพศ ระหว่างวัย หรือระหว่างบุคคล (ต่างชาติ, ศาสนา)

2. ความรักเหมือนโรคา บันดาลตาให้มีศมณ

ไม่เย็นและไม่ยล อุดมศักดิ์ใดๆ

ความรักเหมือนโคถึก กำลังศึกพิวชิงไว้

ก็โลดจากคอกไป บ่ยอมอยู่ ณ ที่ขัง

ถึงหากจะผูกไว้ ก็ดึงไปด้วยกำลัง

ยิ่งห้ามก็ยิ่งคลั่ง บ่หอนคิดถึงเจ็บกาย

ม้วนพาธา ร.6

3. ความรักคือ สวนดอกไม้ที่ต้องรดด้วยน้ำตาเหนน้ำ (กิลเบอร์ต)

4. ความรักคือ ทิพยโอสถของชีวิต

นักจิตวิทยาคนหนึ่งได้ศึกษาถึง "ความรัก" อย่างละเอียดแล้ว สรุปผลงานของ

เขาไว้ด้วยประโยคสั้น ๆ ว่า "ความรักคือยาวนานเดียวเท่านั้นที่รักษาโรคได้ทุกชนิด"

ที่เรียกว่า "ความรัก" นั้น มีใช้หมายถึงเอาเพียงความรักระหว่างเพศเท่านั้น แต่หมายถึงความรักระหว่างญาติพี่น้อง และความรักระหว่างมิตรสหาย

นักจิตวิทยาได้กล่าวต่อไปว่า "คนที่อ่อนแอห้อย ความรักจะทำให้เขาแกร่งกร้าว หัวหาญในหัวใจ" ทำนองเดียวกันกับนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ใส่กระดูกสันหลังลงไปในร่างกายของผู้มีสันหลังพิการ คนที่ไม่สวย ความรักจะทำให้กระดูกกระดูกเปลี่ยนปลั่งอย่างประหลาด คนที่นอนแช่อยู่บนเตียงพยาบาล ความรักจะทำให้มีเรี่ยวแรงจนถึงกับเดินเหินได้คล่องแคล่ว คนแก่ที่ทุพพลภาพ ความรักจะบันดาลให้สติโลจคร่าเริง เหมือนคนวัยรุ่น แม้แต่หนุ่มรุ่นกระต๊อชานานนี้ก็ประสิทธิผลหลังไม่แพ้หนุ่มใหญ่ ครั้งแรกที่เด็กผู้ชายรุ่น ๆ จะรู้จักหามันมาชโลมผมและหวีอย่างระมัดระวังแสงของมันมิให้แตกรอย หรือรู้จักนุ่งกางเกงมีก๊ลิบ ใส่เสื้อพับแขนให้หะมัดหะแมง ก็คือครั้งแรกที่เขาเกิดความสนใจในเด็กสาวแรกรุ่นที่เพิ่งย้ายมาอยู่ข้างบ้าน

ในขณะที่เดียวกัน เด็กสาววัยรุ่นแรกรุ่นตรูณี จะเริ่มพิถีพิถันกับเรือนร่างของตนเองในกระจกอย่างคันหารอยตำหนิ หรือไม่กี่อึดสำหรับอ้อมค้ำนมซื้อลิปสติกมาแต้มปาก และจัดหาอายชาโดว์มาป้ายตา นั่นคือกามเทพเริ่มจะสอนความรักให้แล้ว

อนึ่ง ผู้หญิงที่ต้องไปหาหมอและพึ่งโรงพยาบาลบ่อย ๆ นั้นโดยมากเป็นผู้ที่ถูกสามีทอดทิ้ง หรือไม่เอาใจใส่ สามีไม่ได้คิดว่าหล่อนควรจะได้รับความสะดวกนอม หรือใ้ตามสารทุกข์สุกดิบประจำวันอย่างไรบ้าง แม้กระทั่งรายจ่ายในครอบครัว ก็ดูเหมือนพ่อเจ้าประคุณก็ลืมเสียสิ้น

ในนวนิยายของ บัลซัค ได้บรรยายตัวละครคนหนึ่งของเขาไว้ว่า

"หล่อนเป็นหญิงจ้อง ๆ คนหนึ่ง ซึ่งไม่มีชายคนใดปรารถนาที่จะมองซ้ำสอง แต่ถ้าหล่อนได้ถูกจูบจากใครสักคนสองหนและได้รับจดหมายรักสักฉบับสองฉบับแล้ว หล่อนจะกลายเป็นสาวทรงเสน่ห์ไปทันที"

ความรักมีอะไรบางอย่างที่ลึกลับอยู่ในตัวมันเอง ซึ่งจะทำให้รูปร่างหน้าตาของผู้หญิงจิ้มลิ้มขึ้นกว่าเก่า มันจะจุดประกายในดวงตาของหล่อนให้แจ่มจรัสรัศมียิ่ง ๆ ขึ้น มันทำให้ริมฝีปากทั้งแห้งและซีดให้กลายเป็นสดใส และโค้งเป็นรูปคันธนูของกามเทพ มันมีความเปล่งปลั่งและเต็มอิมลงไปในใบหน้า พวงแก้มและคิ้วคางของหล่อน จนอาจกล่าวได้ว่าผู้หญิงทุกคนที่ผ่านความ

รักหรือกำลังมีความรักอยู่จะรู้จักชั่วโมงแห่งความสุขจุลกาลแรกแย้มของหล่อนดี นอกจากนั้น ความรักยังบันดาลผลอัศจรรย์ให้แก่มนุษย์อีกมากมาย มันอาจทำให้ชายหนุ่มคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตที่เต็มไปด้วยความเหลวแหลกและเกียจคร้าน ถลกแขนเสื้อของเขาแล้วผึ่งอกสุดลมหายใจเต็มปอดแล้ว ตรงเข้าคว้าจับขูดดินหักล้างถางพงอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

บางครั้งมีหนุ่มน้อย หนุ่มใหญ่หลายคนที่ติดเหล้าหรือเงินไม่มีเก็บแม้แต่บาทเดียว แต่ก็สามารถเลิกสิ่งเสพติดเหล่านั้นได้อย่างปาฏิหาริย์ เพียงเพราะคนรักของร้องไห้คลอกลง

อธิบายความ

- คำนิยาม**
1. ความรักคือ ความผูกพัน รักใคร่ เห็นใจระหว่างเพศ (ชาย-หญิง)
    - ความรักระหว่างคุณภรรยา นาคหรือภูณกับคู่หมั้นของเธอ
  2. ความรักคือ ความผูกพันรักใคร่เห็นใจระหว่างเพศ (เดียวกัน)
    - เช่น ชายกับชาย แต่งงานกันที่เรียกว่า เกย์-ตุ๊ด หญิงกับหญิงแต่งงานกันที่เรียกว่า ทอม-ดี้
  3. ความรักคือ ความผูกพันรักใคร่ เห็นใจระหว่างเพศวัย (ต่างกัน)
    - เช่น บัณฑิตรามวัย 30 แต่งงานกับสาววัย 63 ปี
  4. ความรักคือ ความผูกพันรักใคร่เห็นใจระหว่าง (เชื้อชาติ, ศาสนา)
    - เช่น ความรักของ หนุ่มชาวกะเหรี่ยง กับสาวสวยชาวสวิส

รักไร้พรมแดน

พระพุทธองค์ได้ตรัสถึงสาเหตุแห่งความรัก "บุพเพเว สนุณิวาเสน ปจจุปปนฺน ทิเตน วา เอวนุตฺติ ชายเต เบนฺนิ อุบลวํ ยโถทเก"

แปลว่า "ความรักเกิดได้เพราะสาเหตุ 2 ประการ คือ บุพเพสันนิวาส (เคยเป็นคู่กันมาแต่ปางก่อน) และการเกื้อหนุนค้ำจุนกันในปัจจุบัน เสมือนดอกบัวที่ยังสดชื่นอยู่ได้ก็เพราะอาศัยน้ำและโคลน ฉะนั้น"

"เมื่อคิดได้ทีโลภนี้ประหลาด บุพเพสันนิวาสที่ประสาทความรักภริมย์ คู่ใครคู่เขา รักยังคอยแผ้วชมควรรภริมย์เรื่อยไป ขอบน้ำขวางหน้าขอบฟ้าขวางกัน บุพเพยังสรรประสบให้ได้"

สพบรักกันได้ ห่างกันแค่ไหน เขาสูงข้งกันไว้รักยังได้บูชา ความรักศักดิ์ศรี รักไม่มีพรมแดน รักไม่มีศาสนา แม้นใครบุญญาได้ครองกันมา พรหมลิขิตพาขึ้นใจ รักเหมือนโคถึก ที่ศึกพิโรธ ความรักเช่นนั้นให้โทษจะไปโกรธโทษรักไม่ได้ ไม่ไขุพบเพสันนิवासแน่ไซร์ รักจึงได้แรมรา" เนื้อเพลงบุพเพสันนิवास

1. บุพเพสันนิวาส ของหนุ่มกะเหรี่ยง-สาวสวิส

(ไทยรัฐ 17 มิ.ย. 31) ชาวรักข้ามขอบฟ้า (รักไม่มีพรมแดน) ไม่มีกำแพงประเพณี หรือเชื้อชาติมาเป็นอุปสรรคขวางกั้นรายนี้เกิดขึ้นที่เมืองท่องเที่ยวอันมีชื่อเสียงของประเทศไทย จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้ ผู้สื่อข่าว (ไทยรัฐ) ได้พบคู่สร้างคู่สมคู่หนึ่งที่สร้างนิยายรักขึ้นอย่างน่าสนใจ

เจ้าบ่าวเป็นชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง มีความรู้แค่ชั้น ป.6 แต่มีความสามารถใช้ความเป็นสุภาพบุรุษพิชิตหัวใจหม่อมสาวชาวสวิสผู้มีเรือนร่างสวยงาม ชนิดที่ใครเห็นแล้วอดใจจามไม่ได้

คู่ชีวิตหนุ่มสาวผู้สร้างนิยายรักต่างเชื้อชาติรายนี้คือ นายบุญชาย ดอกไม้คอย มีชื่อเล่นว่า "แจ็ก" วัย 35 ปี ซึ่งมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่บ้านเลขที่ 88 ม. 11 ต.แม่สะเรียง อ.แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน เป็นหนุ่มกะเหรี่ยงที่มีอาชีพเป็นไกด์ นำนักท่องเที่ยวฝรั่งไปทัวร์ป่าตามคอยต่างๆ ในพื้นที่ จ. เชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียง

เจ้าสาวของเขาชื่อ นิโคล ฟิสเตอร์ อายุ 27 ปี เป็นชาวสวิส อยู่เมืองเทรนเคน-คอฟ สวิตเซอร์แลนด์ เบื้องหลังของนิยายรักได้ถูกเปิดเผยจากปากคำของนายบุญชาย ดอกไม้คอยว่าเมื่อประมาณ 7 เดือนที่ผ่านมา ขณะที่เขามีอาชีพเป็นไกด์อยู่ที่ซันไชน์เกสต์เฮาส์ หน้าโรงพยาบาลแมคคอมมิค ตอนนั้นนิโคล ฟิสเตอร์ หม่อมสาวมากับเพื่อนฝรั่ง มาเช่าเกสต์เฮาส์ที่นั่นเขาได้เป็นไกด์นำเที่ยวคอยอำเภอร้าว

ความใกล้ชิดในช่วงระยะไม่กี่วันได้กลายเป็นความสนิทสนมอันลึกซึ้ง ต่อมาอีกนายบุญชายก็ได้อาสาพานิโคลไปสถานที่น่าสนใจต่างๆ ในตัวเมืองเชียงใหม่ อีกหลายแห่ง ความใกล้ชิดกลายเป็นความรัก-ความเห็นใจ แล้วทั้งคู่ก็ให้คำมั่นสัญญาจะแต่งงานใช้ชีวิตร่วมกัน เชื้อชาติผิวพรรณไม่เป็นอุปสรรคแต่อย่างใด

แล้วในวันที่ 29 มีนาคม 2531 นายบุญชาย ก็พาเจ้าสาวสวยของเขาไปทำพิธีแต่งงานตามประเพณีกะเหรี่ยงที่บ้านพักหลังเล็ก ๆ ที่บ้านแม่สะเรียง โดยมีนายบือบอ บิดา และนางเกพอ มารดา เป็นผู้ผูกข้อมือให้ และได้มีญาติ ๆ ชาวกะเหรี่ยงมาร่วมพิธีด้วย

หลังจากนั้นนิโคลก็กลับไปสวีตเซอร์แลนด์ ไปแจ้งข่าวให้พ่อแม่ทราบถึงความรักที่เกิดขึ้นกับหนุ่มสาว เขาโดยที่พ่อแม่ เธอก็ไม่ได้ซักขวางแต่อย่างใด

นิโคลได้พบกับผู้สื่อข่าวว่า พ่อของเธอเห็นรูปถ่ายหนุ่มกะเหรี่ยงแล้วบอกว่ามีบุคลิกดีท่าทางฉลาด เมื่อลูกรักพร้อมที่จะร่วมหัวจมท้าย มีความสุขก็ยินดีด้วย จากนั้นนิโคลก็บินกลับมาเมืองไทย

นิโคลกลับประเทศไทยพร้อมกับเงินและของขวัญจำนวนหนึ่งจากพ่อ เพื่อนำมาสมทบกับเงินที่นายบุญชายสะสมไว้เตรียมเปิดสเนกบาร์ และยึดอาชีพจัดบริการนำเที่ยวต่อไป นิโคลขณะนั้นกำลังตั้งครรภ์ 5 เดือน เผยความรู้สึกเกี่ยวกับความรักของเธอว่า "มันเป็นรักแรกพบที่ยากจะอธิบายถูก เห็นหน้าเขาครั้งแรกก็เกิดความรู้สึกประทับใจ และเมื่อมีโอกาสได้ใกล้ชิดสนิทสนมกันมากเข้า เห็นความเป็นสุภาพบุรุษเอาอกเอาใจเก่งก็เกิดความรักขึ้นมาทันที และเมื่อถูกขอความรัก จึงไม่มีคำปฏิเสธใดๆ พร้อมที่จะอยู่ร่วมสุข-ร่วมทุกข์ด้วยกัน ไม่ว่าจะอยู่ดงดอยหรือในเมือง" ฝ่ายสามีหนุ่มกะเหรี่ยงก็กล่าวว่า นิโคลน่ารัก เห็นเธอครั้งแรกก็รัก แต่ก็ซ่อนความรู้สึกไว้ในใจ เพราะคิดว่าบุญคงไม่ถึง

แต่เมื่อมันเป็นเรื่องจริงก็อยากจะคิดว่าเป็นเรื่องของพรหมลิขิต (บุพเพสันนิวาส) เสียมากกว่า หนุ่มกะเหรี่ยง ป.6 ที่พยายามฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยตนเองจนสามารถนำมาเป็นอาชีพได้ และใช้เป็นที่สอนพิเศษหัวใจสาวต่างชาติกล่าวอย่างถ่อมตน นิโคลทำตัวเหมือนคนเมืองเหนือ เธอเข้าครัวทำอาหารเอง จ่ายตลาดเอง และชอบแต่งกายพื้นเมืองของกะเหรี่ยง รับประทานอาหารไทยได้ทุกชนิด แม้แต่ส้มตำและยำวันเส้น"

2. รักต่างวัย (เดลินิวส์ 5 ก.พ. 2532)

หนุ่มรุ่นลูกเผยรักแท้ สาวว่าสุดแต่บุญกรรม

เขกนับร้อยร่วมงานมงคลสมรสของรักต่างวัยกันคับคั่ง หนุ่มนักกฎหมายจากรั้วราม ๙ ผู้ตกหลุมรักสาวคราวแม่เปิดอก รักอย่างจริงจัง เหตุที่ตัดสินใจแต่งงานด้วยเพราะสงสารที่เห็น

สาวคนรักว่าแห้ว ส่วนเจ้าสาวเชื่อว่าหนุ่มรักจริง หากผิดหวังก็ถือเป็นกรรม

นิยายรักต่างวัยของบ่าว-สาวคู่นี้ เปิดฉากขึ้นที่บ้านเลขที่ 73/1 หมู่ 1 ต.แพรภศรี-ราชา อ.สรรคบุรี จ.ชัยนาท อันเป็นเรือนหอของบ่าว-สาว เมื่อวันที่ 4 ก.พ. 2532 โดยมีสื่อมวลชนต่างๆ น.ส.พ. และทีวีได้ร่วมกันทำข่าวทุกชั้นตอน เจ้าสาวสวมชุดไทยสีเหลืองทอง เจ้าบ่าวในชุดสูทสีเทา มีความสดชื่นเป็นอันมาก ในพิธีหลังน้ำพระพุทธรณ์ในตอนเช้า มี จ.ส.อ. อนันต์ สุขสันต์ ส.ส. ชัยนาท พร้อมด้วยนางมะลิ สุขสันต์ ภริยา ได้เป็นประธานในพิธีโดยเริ่มต้นสวมพวงมาลัยให้คู่บ่าวสาว ต่อมานางล่ายอง ศึกษากิจ วัย 80 ปี มารดาเจ้าสาว และนายสัมฤทธิ์-นางขาว พูลบุญ บิดามารดา ของเจ้าบ่าว ก็ได้สวมมงคลให้บ่าว-สาว ตลอดจนแขกอื่นๆ ได้ร่วมกันรดน้ำสังข์ และเป็นสักขีพยาน

"เจ้าบ่าวคือนายเฉลิมพงษ์ พูลบุญ วัย 30 ปี จบนิติศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง เจ้าสาวคือ น.ส.ประนอม ศึกษากิจ อายุ 63 ปี"

หลังจากพิธีแต่งงานผ่านไปแล้ว ผู้สื่อข่าวได้เข้าสัมภาษณ์ เจ้าสาวเปิดเผยว่า

"จะเป็นเพราะบุญหรือกรรมยังไม่รู้ ที่ตนพบรักในวัยนี้ซึ่งเป็นความรักที่เกิดจากใจจริงๆ มองแล้วเห็นเธอ (เจ้าบ่าว) มีความน่ารัก มีความประพฤติเรียบร้อย เป็นคนดีมีการศึกษา แม้จะมีอายุน้อยแต่มีบุคลิกเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว คิดไปอีกก็รู้สึกละเอียดอ่อนและตัวเองฟังเสียงชาวบ้านก็หนักหนาต่าง ๆ นานา แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรมีความตกใจมากอยู่ ๆ ก็มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงข่าวว่า ดิฉันเป็นเศรษฐินีใหญ่มีเงิน 20 ล้าน ออกสันขวัญหาย เกิดความกลัวว่าคนอื่นไม่รู้จะพากันเข้าใจ ผิดอาจมองเจ้าบ่าวในแง่ที่ไม่ดี จะหาว่าแต่งงานเพราะเห็นแก่เงินทั้งกลัวจะถูกปล้นไม่ปลอดภัยในชีวิตด้วย

ที่จริงเงินทองพอมือใช้จ่ายไปวัน ๆ เท่านั้นไม่มากมายอย่างที่หนังสือพิมพ์เอาไปลงข่าว ดิฉันทำบุญทำทานสร้างแต่กรรมดีมาโดยตลอด การแต่งงานครั้งนี้หากเกิดความผิดหวังในชีวิต สมรสให้ถือว่าเป็นกรรมแต่ปางก่อน ไม่ใช่กรรมใหม่แน่ เพราะไม่เคยสร้างกรรมชั่วเลย" เจ้าสาวให้สัมภาษณ์ต่อไปว่า "เสร็จงานนี้แล้วคงไม่ไปฮันนีมูนที่ไหน จะใช้ชีวิตอยู่กับบ้าน โดยทำหน้าที่ภรรยาที่ดีที่สุด และคิดว่าจะให้สามีตั้งสำนักงานทนายความเล็ก ๆ ประจำหมู่บ้าน โดยช่วยเหลือว่าความให้ชาวบ้าน โดยไม่เรียกร้องแต่ประการใด"

ทางฝ่ายเจ้าบ่าว "นายเฉลิมพงษ์ พูลบุญ" บอกว่า "ความเป็นมาของความรักถึงขนาดมีการแต่งงานกันในวันนี้ เพราะตนเองไปบ้าน "นายคณิง พูลบุญ" พี่ชายแท้ ๆ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๖ ต.เพชรศรีราชา เป็นประจำ ขณะแรกพบเจ้าสาว "คุณประนอม ศึกษากิจ" วัย 63 ก็มองเห็นเป็นธรรมดา ไม่ได้คิดอะไร เห็นเป็นเพียงเพื่อนบ้านเท่านั้น จากความใกล้ชิดนานวันเข้า ความสนิทสนมก็เกิดขึ้น กลับกลายเป็นความรักและสงสาร ตลอดจนความเห็นอกเห็นใจหัวคู้ขึ้นความลำบาก จนกระทั่งผมไปปรึกษาพ่อ-แม่ และจัดการสู่ขอเหมือนกับหญิงสาวอื่น ๆ ทั่วไป

ตนกล้าพูดและยืนยันต่อสื่อมวลชนได้เลยว่า "นี่เป็นความรักแท้ เกิดจากใจจริง ไม่มีอะไรแอบแฝง เกิดจากความเห็นใจว่าเจ้าสาวอยู่บ้านกับแม่แก่ ๆ 2 คนเท่านั้นคงจะลำบากมาก เคยให้หมอดู ๆ เนื้อคู่ หมอดูทายว่าจะแต่งงานกับคนสูงอายุทุกหมอดูจนกระทั่งปรากฏวันนี้"

ผู้สื่อข่าวสอบถามฝ่ายพ่อแม่ เจ้าบ่าวก็ได้รับคำตอบว่า "ตนไม่เคยขัดใจลูกทุกคนในเรื่องการแต่งงาน ไม่ชอบวิธีคลุมถุงชน เมื่อจะแต่งงานก็เห็นด้วย และลูกทุกคนก็เลือกคู่เอาเอง จะรักใคร่นับถือบุตรสะใภ้ซึ่งมีอายุมากกว่าตนและภรรยาถึง 2 ปีเศษ คือผม-ภรรยาอายุได้ 60 ปี"

3. รักไม่มีพรมแดน (ไทยรัฐ 7 สิงหาคม 31)

(รักของชายกับชาย เกย์-คู่ดี)

สังคมของเกย์ ได้สร้างข่าวฮือฮา ขึ้นมาอีกครั้งด้วยการจัดพิธีแต่งงานกันอย่างเปิดเผยในห้องอาหารของกลุ่มผู้นิยมรักร่วมเพศ คู่วิวาห์เป็นหนุ่มแบงค์ดกหลุมรักหนุ่มนักศึกษาจนก่อนิยายรักพิศดารอย่างสุดซึ้ง โดยญาติทั้งสองฝ่ายยินยอมพร้อมใจให้ทั้งสองแต่งงานกัน และจัดพิธีตามประเพณีทุกประการขาดเพียงจดทะเบียนสมรส (ที่กฎหมายไทยไม่ยินยอม) จึงวางโครงการไปจดทะเบียนพร้อมค่าน้ำผึ้งพระจันทร์ที่ประเทศออสเตรเลีย

ความรักร่วมเพศระหว่างหนุ่มแบงค์ และหนุ่มนักศึกษารายนี้ ผู้สื่อข่าวได้ทราบที่ห้องอาหารแดงไทย ถนนสุริวงค์ เขตบางรัก เป็นที่รู้กันว่าเป็นร้านอาหารของชาวเกย์ ได้จัดพิธีฉลองสมรสของ 2 หนุ่มเกย์ขึ้นเมื่อเวลา 02.00 น. ของวันที่ 7 สิงหาคม 2531 ร้านดังกล่าวได้จัดตกแต่งสำหรับงานวิวาห์โดยเฉพาะมีดอกไม้ประดับประดาอย่างสวยงามมีแขกเหรื่อชาวเกย์ที่พากันมาแต่งตัวสวยหรูมารอเจ้าบ่าวเจ้าสาวนับร้อยคน

เมื่อถึงเวลาสำคัญวิวาทก็เดินทางมาถึงโดยฝ่ายชาย (เกย์) อยู่ในชุดสูทสีขาวเนคไทแดงทราบดีว่า ชื่อนายมนตรี เชนิธรณ์ อายุ 29 ปี พนักงานธนาคารใหญ่แห่งหนึ่ง

ส่วนคู่รักสาว (คู่ค) ชื่อนายปิยนุช หรือปุย แก้วประเสริฐ อายุ 22 ปี ยังเป็นนักศึกษาปี 2 มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง คณะบริหารธุรกิจ อยู่ในชุดเจ้าสาวประดับดอกไม้บนผมอย่างสวยงาม ทั้งสองได้ขอโทษบรรดาแขกเหรื่อและเพื่อนฝูงที่มารออยู่นานเนื่องจากเพิ่งเสร็จจากงานเลี้ยงในกลุ่มญาติพี่น้อง และเพื่อนร่วมงานที่ห้องอาหารบ้านบึง ถนนรัชดา

บรรยากาศในงานเต็มไปด้วยความสนุกสนานและปล่อยตัวอย่างเต็มที่ เนื่องจากถือว่าคู่บ่าว-สาว ได้แหวกผ่านขวารักร่วมเพศที่กล้าเปิดเผยให้สังคมรับรู้ว่าการอยู่กินกันฉันสามีภรรยา

นายมนตรีเจ้าบ่าวอึดเอื้อนที่จะเปิดเผยเรื่องราวความรักพิสดารครั้งนี้ โดยอ้างเหตุผลว่า กลัวจะไม่ได้รับมรดก แต่ก็เผยว่าพบรักกับนายปิยนุช ภายในดิสโกเธคของโรงแรมแอมบาสเคอร์ เมื่อประมาณปีเศษมาแล้ว จากนั้นก็ติดต่อกันเรื่อยมา จนกระทั่งตกลงแต่งงานกัน

นอกจากจะเป็นการพิสูจน์ให้พ่อแม่ นายปิยนุช เห็นว่าตนรักจริงแล้ว ตนยังเช็ดผู้หญิงอีกด้วย เนื่องจากได้แต่งงานกับผู้หญิงจริงมาแล้วและมีลูก 1 คน แต่ต่อมาผู้หญิงหนีไปมีสามีใหม่ ครั้งนี้จึงขอทำตามใจตัวเองโดยไม่แคร์ต่อสังคม

เกี่ยวกับการที่หลายคนเป็นห่วงเรื่องโรคเอดส์เวลานี้ นายมนตรีกล่าวว่าโรคเอดส์เกิดจากการสำส่อนทางเพศ เมื่อเรามีคู่อแล้ว และมีเพศสัมพันธ์เฉพาะคู่อของเราปัญหานี้คงไม่มี

เมื่องานทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ปรึกษากับคู่อชีวิตของตนถึงการจดทะเบียนสมรสซึ่งเกย์รุ่นพี่ก็ให้คำปรึกษาว่าให้ไปจดทะเบียนกันที่ประเทศออสเตรเลีย ที่อนุญาตให้เกย์สามารถจดทะเบียนสมรสกันได้

4. รักไร้พรมแดน (ต่อ) (11 มีนาคม 2512)

ระหว่าง แหม่มสาว ไตแอนน่า ชาวอังกฤษ

จำรัส บุญสูง สามล้อจากโคราช

ความรักระหว่างแหม่มสาวกับสามล้อไทย เคยเกิดมาแล้วครั้งหนึ่งเมื่อ พ.ศ. 2512 ครั้งนั้นความรักของทั้งสอง เริ่มต้นด้วยความสขชื่นและเสียสละแต่จบลงด้วยน้ำตาและชีวิต

ครั้งนั้น วันที่ 11 มีนาคม 2512 แม่หม่อมสาวสวยชื่อนางไคแอนน่า เป็นชาวอังกฤษ วัย 31 ปี ได้หนีสามี นายสโมก์ เฮิร์ท วิศวกรชาวอเมริกัน โดยพาลูกอีก 2 คน ไปอยู่กับหนุ่มสามล้อไทย จากโคราช ชื่อจาร์ส บุญสูง ผู้มีฐานะเป็นเพียงกรรมกรถีบสามล้อ

รังรักของสามล้อไทยและแม่หม่อมอังกฤษ เป็นบ้านหลังน้อยอยู่ชายทุ่งรังสิต เขตหลังตลาด อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี เช่าอยู่เดือนละ 50 บาท

ระหว่างแม่หม่อมหนีไปอยู่กับนายจาร์ส สโมก์ เฮิร์ท หนุ่มวิศวกรวัย 38 สามีแม่หม่อมสาวทำงานอยู่ที่แคมป์เฟรนด์ชิป ฐานทัพสหรัฐที่โคราช ได้ตั้งรางวัล 5,000 บาท สำหรับผู้ที่นำลูกน้อย 2 คน มาคืนให้

วิศวกรหนุ่มเมียหนีให้สัมภาษณ์ไทยรัฐว่า เขามั่นใจว่าภริยาหนีไปอยู่กับนายจาร์สอย่างแน่นอน เพราะภริยาเขาเคยใช้ให้นายจาร์สถีบรถพาลูกไปส่งโรงเรียนบ้าง ไปขอปิ้งย่าง เทียบเตร์บ้าง หรือไปไหนๆ ด้วยจนไว้นั่นเชื่อใจ "แม่ผมจะไม่ได้ภริยาคืนมา แต่ขอให้ได้ลูก 2 คน กลับบ้านไปด้วยก็พอใจแล้ว"

หลังจากนั้นเขาก็ทำตามสัญญา คือเอาลูกสาวไว้และยกภริยาให้กับหนุ่มจาร์สสามล้อไป ชีวิตรักของทั้งคู่เริ่มเป็นอิสระ เมื่อสโมก์ เฮิร์ท บินกลับอเมริกาพร้อมลูก 2 คน ทั้งสองไปจดทะเบียนสมรสกันที่อำเภอธัญบุรี แต่นายทะเบียนไม่ยอมจดทะเบียน (เพราะนายจาร์ส มีภริยาชื่อนางทองพรวน ที่จดทะเบียนตามกฎหมายแล้ว กฎหมายห้ามจดทะเบียนซ้อน) นางทองพรวน บุญสูง ภริยาของนายจาร์สก็ตีใจหาย ไม่หึงหวง ร่วมกันครองคู่กันกับแม่หม่อมสาวอย่างไม่รังเกียจ และนางเองก็เชื่อว่า แม่หม่อมคงอยู่ไม่ได้นาน เพราะนายบุญสูงรายได้น้อย ชีวิตคู่ของนายจาร์สและแม่หม่อมสาวทำท่าจะไปได้สวย เพราะทั้งคู่ต่างร่ำรวยแจ่มใสกับบรรยากาศชานเมืองของทุ่งรังสิต ซึ่งบางครั้งแม่หม่อมก็ขี่ควายให้จาร์สเป็นคนจูง เล่นน้ำ-คลุกโคลนไปตามเรื่องของคนที่เคยอยู่ในนครศิวิไลซ์มาเป็นชาวชนบท แต่ในที่สุดเมื่อทั้งสองเอาแต่กินๆ เทียบๆ ตอนแรกรัก "น้ำดื่มผักผสมชมน้ำหวาน" ก็พบกับความขมขื่น แม่หม่อมสาวขอลากลับไปเยี่ยมลูกที่สหรัฐ 3 เดือน แล้วจึงกลับมาไทยครองคู่กับหนุ่มอีสานอีก กลับมาตอนนี้แม่หม่อมสาวมีเงินติดตัวมาบ้าง จึงชวนกันเข้ากรุง เข้าห้องพักตึกไทยนิคม หนุ่มจาร์สเปลี่ยนสถานะจากสารดีสามล้อถีบเป็นโซเฟอร์รถแท็กซี่ แม่หม่อมสาวเปลี่ยนฐานะจากแม่หม่อมธรรมดาเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษตามโรงเรียน กระนั้น

ชะตาชีวิตคู่นี้ก็ไม่ใช่เหมือนฟ้าลิขิตกลับแกลังชีวิตคู่ต่างเชื้อชาติกันนี้ เมื่อไม่มีอะไรดีขึ้น แหม่มขอ ลาไปอเมริกาไปเยี่ยมลูกด้วยความรักและผูกพัน นายจาร์สเสียใจกลัวเมียไม่กลับมาจึงคว้ายาพิษกรอกปากแสดงความรักต่อแหม่มสาวและตายหนีชีวิตอันแสนรันทดสมใจ เมื่อ 6 สิงหาคม 2512 นั้นเอง

ส่วนแหม่มกลับมารู้ว่าสามีตายแล้ว ก็คว้ายาพิษค้มกินอีกเพื่อความรักแท้ต่อจาร์ส บุญสูง แต่ไม่ตายเพราะแพทย์ช่วยชีวิตไว้ทัน

ในที่สุดแหม่มไตแอนน่า ผู้สูญเสียสามีก็กลับไปถิ่นบ้านเกิดที่ยังกษุ ในเวลานักได้ข่าวว่า เธอได้ฆ่าตัวตายตามจาร์สไปสมความตั้งใจ

5. รักต่างฐานะันคร (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 10-11-12 กรกฎาคม 2532)

ระหว่างนักศึกษาแพทย์กับสาวง่อย (คนไข้)

นายเกษม ถิ่นธูระ นักศึกษาแพทย์มหิดล รักกับคนไข้สาวง่อย น.ศ.สุชีรา มหามนตรี (พี่กับ กับแองง่อย) ในระหว่างที่สาวง่อย (สุชีรา) เข้าทำการรักษา โดยที่สาวคนไข้วัย 28 ปี เกิดมาเพียงไม่กี่ขวบ ก็ป่วยเป็นโรคเนื้องอกที่ไขสันหลัง และได้รับการรักษาเอาเนื้อร้ายออก แต่เทคโนโลยีสมัยนั้นยังไม่เจริญพอ สุชีราจึงค่อย ๆ ขาสีบลงเรื่อย ๆ จนไม่สามารถเดินได้ แต่เธอก็เรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลาย ต่อมาอีกบวรากฎแองง่อยเคราะห์กรรมซ้ำเติมได้ป่วยเป็นโรคฝักเสบที่ก้นกบ จึงพาไปรักษาที่ศิริราช โรคฝักกำเริบหนัก แพทย์รักษากันไม่เข้าหน้า และแจ้งให้ทราบว่าจะต้องตัดเอาเนื้อของขาซึ่งพิการเอาไปปะ เสริมสะโพก เนื้อของอวัยวะส่วนขาของเธอดีซึ่งพิการเรียวเล็กก่อนแล้วก่อนแล้วถูกนำเอาไปปะแผลสะโพก ต่อมาเมื่อเอได้พบกับนักศึกษาแพทย์เกษม ถิ่นธูระ ซึ่งปลื้มเวลามาดูแลเป็นพิเศษกำลังใจของเธอดีขึ้น อาการของฝักก็ยิ่งเรื้อรังอยู่

บัดนี้สภาพขาของเธอแทบไม่ได้ นอกจากเรียวเล็กแล้ว ยังมีรอยเดือนเนื้อแห้งเป็นจ้ำ ๆ ขาวมีว่า นศ.พ. เกษม ถิ่นธูระ หรือ กบ ไม่รังเกียจน้ำเลือดน้ำหนองของฝ่ายหญิง แม้แต่พยาบาลเองก็ยังไม่กล้าทำ (ตามข่าวหนังสือพิมพ์) และความเห็นอกเห็นใจ ความสงสารกลายเป็นความรัก และห่วงใยด้วยความเทพเทเร (หรือพรหมลิขิตหักเห) ทำให้นักศึกษาแพทย์เกษมต้องแอบไปจดทะเบียนสมรสกับเจ้าสาวง่อยครอกรู้กันอย่างเปิดเผย โดยฝ่าย นศ.พ.เกษม ถิ่นธูระมิได้แสดงความรังเกียจหรือแค้นต่อสายตาของมวลชนแม้แต่น้อย โตะที่ขนาดพาไป shopping

4. สมบัติญา มีบัญญัติสมกัน คือรู้เหตุ รู้ผล เข้าใจกันอย่างน้อยพูดกันรู้เรื่อง

(อง. จตุกก 21/55280)

วิเคราะห์

"คู่สร้าง-คู่สม" มีลักษณะอย่างไร? ถ้าเราพิจารณากันตามสามัญสำนึก ก็คงจะตอบว่า เป็นคู่ที่คู่ควรกันอย่างที่ภาษาปัจจุบันเรียกตรงสเป็คกัน ไม่มีการขัดแย้งกัน พุดตกลงกันได้ อย่างโคลงศรีปราชญ์ที่ว่า

ทะเลแม่ว่าห้วย	เรียงพั่ง
ลุ่มว่าคอนเรียบหวัง	ว่าด้วย
ปุมเปือกปการัง	เรียบร่วม คำแม่
ปูว่าหอยแม่กล้วย	ว่ากล้วยเรียบตาม

มีอีกคำหนึ่งคือ "คู่สร้างที่ไม่สม" มีลักษณะอย่างไร ถ้าพิจารณาตามคำนี้จะเห็นว่าเป็นคู่สมรสที่ไม่คู่ควรกัน อย่างกรณี นศ.พ.เกษม ถิ่นธูระ กับสาวง่อย หรือคู่สมรสบางคู่สามีเป็นชาย ร่างอ้วนใหญ่-ภริยาร่างเล็ก ไปไหนด้วยกันก็ไม่ได้กลัวคนหัดมีปมด้อย

"คู่สร้างที่ไม่สม" นี้มักจะอยู่ด้วยกันไม่ยัด เพราะไม่อาจลงรอยกันได้ ในหลาย ๆ อย่าง ถ้าหากอยู่ด้วยกันต่อไปจำเป็นต้องพัฒนาคุณธรรมให้สูงขึ้นทั้ง 2 ฝ่าย

ข. คู่ชื่นชม-คู่ระกำ (หรือคู่บุญ-คู่กรรม)

เป็นคู่ครองที่มีคุณธรรม ลักษณะนิสัย ความประพฤติปฏิบัติ การแสดงต่อกันที่เกื้อกูลกัน ถูกกัน หนกันได้ ในกรณีนี้ท่านแสดงภรรยาประเภทต่างๆ ไว้ 7 ประการ คือ

1. วรภากริยา ภรรยาเยี่ยงเพชรฆาต คือภรรยาที่มีใต้อยู่กินด้วยความพอใจ คุณหมื่นและทำลายสามี
2. โจริภริยา ภรรยาเยี่ยงโจร ภรรยาชนิดที่ล้างผลาญสมบัติ
3. อัยกาภริยา ภรรยาเยี่ยงนาย ภรรยาที่เกียจคร้านไม่ใส่ใจกิจการงาน ปากร้าย หยาบคาย ชอบข่มสามี

4. มาตาทริยา ภรรยาเยี่ยงมารดา คือภรรยาที่หวังดีเสมอ คอยห่วงใยเอาใจใส่สามี สามีหาทรัพย์มาได้ก็เอาใจใส่คอยประหยักรักษา
5. ภคินีภริยา ภรรยาเยี่ยงน้องสาว ภรรยาผู้เคารพรักสามี ตั้งน้องที่รักพี่ มีใจอ่อนโยน รู้จักเกรงใจ มักคล้อยตามสามี
6. สขีภริยา ภรรยาเยี่ยงสหาย ภรรยาที่เป็นเสมือนเพื่อน มีจิตภักดี เวลาพบสามีก็ร่าเริงดีใจ เป็นผู้มีการยามรรยาท ประพฤติตัวดีด้วย
7. ทาสีภริยา ภรรยาเยี่ยงคนรับใช้ คือภรรยาที่ยอมอยู่ใต้อำนาจสามี ถูกสามีตะคอกตบตีก็อดทนไม่แสดงอาการโกรธตอบ

(องฺสตุตท 23/60/92)

ท่านสอนให้ภรรยาสำรวจตนว่าที่เป็นอยู่ ตนเป็นภรรยาประเภทไหน ถ้าจะให้ดีควรเป็นภรรยาประเภทใด สำหรับชายอาจใช้เป็นหลักสำรวจอุปนิสัยของตนว่าควรแกหญิงประเภทใด เป็นคู่ครอง และสำรวจหญิงที่จะเป็นคู่ครองว่าเหมาะกับอุปนิสัยของตนหรือไม่

แม้สามีก็ย่อมมีหลายประเภท พึงเทียบเอาจากภรรยาประเภทต่าง ๆ เหล่านี้

ค. ประเภทของสามี-ภริยา

ในสังวาสสูตร จตุกกนิบาต อังคุตตรนิกาย พระพุทธองค์ได้ตรัสประเภทของสามี-ภริยาไว้เป็น 4 คู่ คือ

1. คู่ที่ 1 สามีผี-ภริยาผี (คู่สร้างคู่สม)
2. คู่ที่ 2 สามีผี-ภริยาเทวดา (คู่สร้างที่ไม่สม)
3. คู่ที่ 3 สามีเทวดา-ภริยาผี (คู่สร้างที่ไม่สม)
4. คู่ที่ 4 สามีเทวดา-ภริยาเทวดา (คู่สร้างคู่สม)

หมายเหตุ คำว่า "ผี" หมายความว่า เป็นคนไม่ดี เป็นคนไม่มีศีลมีธรรม

คำว่า "เทวดา" หมายความว่า เป็นคนดี มีศีล มีธรรม เพราะเทวดานั้นจะต้องมีคุณธรรมเด่น ๆ อยู่ 2 อย่างคือ หิริ-ละอายต่อบาป และ โอตตัปปะ-เกรงกลัวต่อบาป

ง. ลักษณะผู้ที่ 6 ประการ คือ

1. รูปสวย	2. รวยทรัพย์
3. นั้บวิชา	4. มารยาท
5. ซาดีผู้ดี	6. มีศีลธรรม

หมายเหตุ ใช้เป็นเกณฑ์วัดคุณค่าของชายหญิงที่จะเป็นคู่ครองที่ดีต่อกันของโบราณไทย

บัญญัติ 10 ประการ

ก่อนคิดจะแต่งงานของหญิง

1. หล่อนอ่านจิตใจตัวเองในเรื่องชีวิตคู่เพียงไร
  - มีหญิงสาวจำนวนมากที่ใฝ่ฝันอยากจะมีคู่รัก เมื่อพบชายที่อยู่ใกล้ก็คว้าไว้ก่อน โดยแต่งงานกับเขา ต่อมาจึงรู้ว่าตัวเองคัดสินใจผิดไป เพราะสามีคนนี้มีใช้แบบฉบับที่หล่อนวาดไว้ในอุคคคติ
2. วิเคราะห์ตัวเองว่าเหมาะกับการแต่งงานเพียงใด
  - การแต่งงานเป็นการเปลี่ยนจาก I เป็น WE
  - ชายบางคนคิดบุหรี เหล้า เธอทนได้ไหม?
  - ผู้หญิงบางคนไม่มีนิสัยการมีเหย้าเรือน เอาใจใครไม่เป็น
3. เธอควรรู้จักว่าการสมรสคืออะไร?
  - ชีวิตต้องเสียสละ-อดทน-หักห้ามความโกรธ-หักความหึงหวง ความน้อยใจ ฯลฯ
4. หล่อนควรรู้ว่าชอบชายประเภทใด
  - ผู้ชายหลายประเภท
  - 4.1 นักธุรกิจ, ฐานะดี ร่ำรวย แต่เขาง่วนอยู่กับธุรกิจ ไม่ค่อยมีเวลาจูจี กับครอบครัว
  - 4.2 ผู้ชายขี้เล่น คุยสนุก เจ้าชู้ มีเงินชนิดต้นปลายเดือนไม่ค่อยชนกัน
  - 4.3 ผู้ชายมีอายุ เป็นผู้ใหญ่ว่าจะเบียบ ชอบอ่านหนังสือธรรมะ-ธัมโม เธอต้องระมัดระวังสำรวมทุกอย่างก้าว

4.4 ผู้ชายที่มีจิตวิทยาในชีวิตสมรส มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีหน้าที่การงานไม่สูง มี
อาหารการกินชนิดธรรมดาทั่วไป

5. เธอควรศึกษาชาย

- ก่อนแต่งงาน หล่อนคิดว่าเขาคือเทวรูปอันควรแก่การเทิดทูนบูชา พอแต่งงาน
อยู่กินกันมาแล้ว จึงรู้ว่า เขาคือมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่ง โลก-โกรธ-หลง จนทำให้เธอคิดว่า คิดผิด

6. ควรเรียนรู้ว่า "เสน่ห์ปลายจวัก" เป็นอย่างไร

- โบราณสอนว่า "เสน่ห์ยาแฝด ออกแฉกเดียวหาย เสน่ห์ปลายจวักฝักรักจนตาย"

7. ควรรู้จักวิธีใช้จ่ายในครอบครัว

- รู้ค่าของเงิน ประหยัด มีธยัสถ์ ทัศนคติความฟุ่มเฟือย

8. ความมีจิตสำนึก

- เธอคือภรรยา คือแม่บ้าน ควรจะมีเหตุผลในการทำอะไรมากมาย ในฐานะที่เป็น
ผ.ทบ. (ผู้เป็นใหญ่ในบ้าน)

9. ควรมีน้ำใจนักกีฬา

- ไม่ควรคิดว่า แต่งงานแล้ว ควรจะมีหน้าที่รับบริการอย่างเดียว หล่อนควรให้เขา
ด้วย ยิ่งสามีรายได้น้อย ยิ่งต้องทำงานบ้านทุกอย่างโดยไม่ปริปากบ่น

10. ควรรู้จักรักษาน้ำใจสามี

- ผู้ชายก็คือผู้ชาย คืออยากได้รับการเอาใจ ไม่มีชายคนใดที่อยากได้ภรรยาที่เป็น
เสมือนนาย หรือแม่สื่อ บางทีกลับจากธุระเหนื่อยไม่อยากได้ฟังเรื่องไม่สบายใจ

ลักษณะชาย 10 ประเภทที่ควรเลือก

1. ความเป็นชายชาตรี

- อย่าแต่งงานกับชายที่พ่อแม่ตามใจ
- อย่าเลือกชายเจ้าชู้
- เลือกผู้ชายที่มีจิตสำนึกเป็นผู้ใหญ่

2. มีอุปนิสัยคล้ายคลึงกัน

- การที่จะตัดแปลงรสนิยมของชายนั้นไม่มีทางสำเร็จ ทะเลาะกันเปล่า ๆ

3. มีความสามารถในการทำรายได้

"เพื่อความรักของเราถึงจะกัดกั๊กกันเกลือกก็ยอมได้" นั้นเป็นการพูดในนวนิยายรักแบบ ป.อินทราปาลิต ซึ่งใช้ไม่ได้ในทางปฏิบัติ

4. มีสุขภาพสมบูรณ์

สตรีส่วนใหญ่มีทรศนะ เรื่องสามมัจฉนี้

- อย่าแต่งงานกับชายจู้จี้ในเรื่องอาหาร
- อย่าแต่งงานกับชายเป็นโรคเรื้อรัง
- อย่าแต่งงานกับชายเป็นโรคประสาท

(แต่) จงแต่งงานกับชายที่ชอบรับประทานอาหารเก่ง จะทำให้แม่บ้านภูมิใจ ชายที่รับประทานอาหารเก่งมักเป็นคนอารมณ์ดีแจ่มใส (แต่ระวัง โรคอ้วน-เบาหวาน นะจ๊ะ)

5. มีน้ำใจนักกีฬา

- คือผู้ชายผู้มีลักษณะที่เต็มใจทั้งให้และรับ มีความเป็นสุภาพบุรุษ ยุติธรรม ไม่โทษกริยา หรือใคร ๆ

6. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

7. มีความเข้าใจธาตุแท้ของหญิง

8. เป็นคนช่างพูด

- ผู้หญิงทุกคนไม่ต้องการเพียงแค่ว่าเขาฟังเธอพูดเท่านั้น หากยังต้องการฟังเขาคุย และเล่าเรื่องสนุกสนานให้ฟังด้วย

9. ความร่าเริง (อารมณ์ขัน)

- เขาจะมีอารมณ์ขันเมื่อกริยาหุงข้าวใหม่ไป, และกินไป
- พ่อบ้านมีอารมณ์สนุก เหมือนแคดส่องในบ้าน
- พ่อบ้านมีอารมณ์ขุด เหมือนสายฝนสาดเข้าบ้าน

10. อารมณ์ดี

- สิ่งที่ผู้หญิงต้องการมากคือ ชายที่ไม่มันจู้จี้ ขี้บ่นหาเรื่อง

ปรัชญารักของเต๋กอก – ถ้าลึงจะมีเมียคนที่ 8

เต๋กอกไม่ได้พูดถึงการรับเลย เขาจะเน้น เรื่องการให้ที่ยุติธรรม ในการให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ เขากล่าวว่า “ผู้ชายส่วนมากถ้าคิดจะมีเมียมักคิดถึง เรื่องการมารมภ์เป็นอันดับแรก สำหรับผม เรื่องการมารมภ์ให้เป็นอันดับสุดท้าย เพราะเราไม่ได้เลือกเมีย แต่เราเลือกแม่ของลูก แม่แต่คนไม่ยังเลือกพี่เช่”

เพลงแม่ศรีเรือน (ชาวยุ เอ็นแซ)

แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีเรือน น้องเป็นทั้งเพื่อนและเมียที่รักบูชา
ยามผิวกลับจากงาน คืนสู่บ้านเคหา เทย้าเรือนงามตาเหนื่อยมาค่อยคลายอาหาร
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีนวล น้องดีครบถ้วน สิ่งควรผู้หญิงสังวร
ปรนนิบัติผู้ดี โดยไม่มีแรงอน กิน-อยู่หลับ-นอน ไม่เคยเดือดร้อนอะไร
สมเป็นยอดหญิง มิ่งมิตรเวียตี เทิดทูนเป็นศรี แห่งกัลยาณีได้
ร้อยชู้หรือจะสู้เมียรักร่วมใจ แม่ศรีทราชมัย พี่รักน้ำใจเธอจริง
แม่ศรีเอ๋ย แม่ศรีใจ สิ้นทรัพย์นับได้ออกรบเพื่อไว้ศิโยน ยามผิวยากอับจนทนร่วมอยู่
แควบอิง ไม่เคยทอดทิ้ง กอดคอร่วมทุกข์กันไป

ลักษณะกุลสตรี

เรื่องท้าวคำสอน

มีผิวเมีย เชิญใจชาวพาราณสี มีลูกชายคนหนึ่งไม่มีปัญญาเลี้ยง จึงนำไปมอบให้พระฤาษีเลี้ยง ฤาษีจึงรับเลี้ยงไว้และตั้งชื่อว่า "คำสอน" ต่อมาหนุ่มคำสอน อยากมีครอบครัว พระฤาษีจึงให้ข้อคิดและเลือกลักษณะผู้หญิงด้วย

ลักษณะของหญิงดี

1. หญิงโต ทำกินพร้อม พอเกลือกทั้งปลาแดก
หญิงนั้นเป็นช้อยเพิ่นฮ้อะซัน ควรให้ได้เอา
2. หญิงโต เอเลห้อง บุ่มหลวงอุ้มบุตร
หญิงนั้นลอนว่า ฮูบช่างฮ้าย บุญเจ้าหากมี

- ชายใด ใต้อยู่ซ้อน นอนสวมเสียงสอง
 สมบัติมี พร้าเพ็งเต็มยาว
3. ญิงใดคอก กลมบ้อง หางตาแดงสักหน่อย
 ญิงนั้น สุขสันต์ คำไ้ยังมี
 ชายใด โอมเอาไ้ เป็นเมียแวนประเสริฐ
4. ญิงใด หน้าผากค่อม ผักรักแวนสนัด
 อันว่าการ เรือนชาน หากยังเพื่อนพ้าว
5. ญิงใด เกษาเกลี้ยง ตกตำเล็งแลบ
 ผิวบ่เศร้า งามล้วนอยู่เรียง
 ยามเมื่อ ยั่วระยาดยาย ไปเคียมงามเสมอ
 ตาบหลังแลไกล แต่พอवाद้าม
 ชายใดใต้อยู่ซ้อน เสียงห่มเป็นผ้า
 ยูถ่าง ธรงความสุข นึ่งบองเป็นเจ้า
 อันว่าโรคาใช้ หวดไอ เป็นพยาธิ
 หนีหลักเว้น เวรฮาย ห่างเห็น
6. ญิงใด เป็นปานกำ กกชาดูหลาก
 ญิงนั้น ไผกล่าวด้าน โอมไ้ไซคมัน
 แม่นว่า เป็นช้อยซัก ทาสาใช้ช่วง
 บาบ่าวท้าว ควรให้ไ้เอา
7. ญิงใด บาทาเท้า หลังตีนคือหลังเต่า
 ญิงนั้น ใจชื้อแท้ ประสงค์ตั้งต่อผัว
 บ่อเล่นชู้ เสียจากผัวตน
 ดีท้อ มีใจรัก ต่อผัวคือ้อย
 ค้นว่า ทำการสร้าง อันไ้ก็เฮียงฮุ้ง
 แม่นจัก จมอยู่พัน นทีแล้ว เล่าพู

8. ญิงโต ทำคร้วตัม หุงแกงหมกอ่อม
 บ่เค็ม บ่จืดพัน แวนซ้อยแซบนิ้ว
 ญิงนั้น บุญมากลัน ยศใหญ่นามขุน
 แม่นว่า คำปานกา ก็ให้เอามาซ้อน
 ชายโต โอมเอาได้ เป็นเมียโชคใหญ่
 ใต้นาคน้อย ปานกั้ง ฮ่มเขียว
9. ญิงโต นมคุ่มตั้ง ซี้แมงวันจับอยู่
 เป็นซ้อย เพ็นซ้อยชั้น ควรให้ไถ่เอา
10. ญิงโต บั้นแข่งส่วย คิ้วก่องกวมตา
 ห้วนม มีปานคำ หากมีบุญแท้
 ชายโต โอมเอาได้ เป็นเมียโชคขนาด
 ดีประเสริฐแท้ เมื่อหน้า ฮุ่งเฮือง
11. ญิงโต ปากกล่าวดำน หัวก่อนบุญมี
 เป็นเมียไฟ ส่วนดีโดยแท้
 ชายโต โอมเอาได้ เป็นเมียแวนประเสริฐ
 ขอให้ บาบ่าวห้าว ซอมสิ่งเบ็งเอา
12. ญิงโต เล็บมือส่วย แดงงามผิวอ่อน
 เป็นซ้อย เพ็นซ้อยชั้น ควรให้ไถ่เอา
 เถิงว่า ฮูปซ่างฮ้าย เสมอตั้งกาคำ
 บาคานเฮย จ่งเอามาซ้อน
13. ญิงโต นมยานเท่า ลงถึงท้องหย่อน
 ญิงนั้น เลี้ยงลูกเต้า หลายลันอะเนกนอง
 ชายโต โอมเอาได้ เป็นเมียแวนประเสริฐ
 บุญหากมี มากลัน ควรให้ไถ่เอา

14. ญิงโต โยมีส่วย คือปลีกส่วยอ่อน
 ญิงนั้น สุขสิ้นสิ้น บุญเจ้าหากมี
 บาไทเอย จ้งเอามาซ้อน
 ไปภายหน้า ผลาบุญผู้ส่ง
 บุญมากล้น คงไต่เน้งเมือง
15. ญิงโต สบเบ่องซ้าย ซ้แมงวันจับอยู่
 สมบัติมีมากล้น คุณค่าต่อฟัว
 ซ้ายโต โอมเอาไต้ เป็นเมีย แวนประเสริฐ
 เหมือนคั้ง ไต้หน่วยแก้ว แพงล้านใส่มือ
 ควรที่ เอาอยู่ซ้อน เป็นมิงเมียขวัญ
 บาคานเอย คอยเอาไปซ้อน
 มันหาก ใจซื่อแท้ คึงต่อฟัวคน
 ยูถ่าง ธรงความสุข อยู่แถมถึงเช่า
16. ญิงโต แชนกลมส่วย ชาวเหลือองพิวผ่อง
 ซายโต ไต้อยู่ซ้อน ปานกั้งฮ่มแดง
17. ญิงโต บากกล่าวต้าน แคมหัวเสียงม่วน
 ญิงนั้น ลุลาภไต้ คำฮ้ายบมี
 ควรที่ เอาเป็นเมีย อยู่เพื่อแฝงฝัน
 แมนว่า โตนางนั้น คำกำคือกา
 บาบ่าวหัวว ควรให้ไต่เอา
18. ญิงโต เจรจาต้าน เว้วม่วน หวานหู
 ตาหลังแล เหลี้ยวคู ขวาซ้าย
 คอกลมบ้อง คิงบาง คิวก่อง
 ญิงนั้น ควรค่าล้น คำฮ้ายบมี

19. ญิงโต ตีนมือสั้น ขาวเหลือง ท่าแก่ง
ญิงนั้น ผู้แต่งตั้ง การเหย้าแม่เฮือน
ควรรที่ เอาอยู่ซ้อน เป็นมิ่งเมียขวัญ
ภายลุนมา มั่งมูลเมื่อหน้า

ลักษณะหญิงไม่ถูกใจโลก

1. ญิงโต ยกย่างย้าย เสียงบาดคันทัก
ญิงนั้น ออย่า ได้เอาเป็นเมีย ถ้อยคนควรว้น
2. ญิงโต ปากกล่าวด้าน เสมอตั้งเสียงชาย
ญิงนั้น บาคานเฮย ออย่าเอามาซ้อน
3. ญิงโต ย่างบาดกว้าง ตีนขวางธรณี
ตัดหา ในสงสาร บ่ทันเทียมได้
4. ญิงโต ขนตาส่วย แหลมปลายยาวยิ่ง
ญิงนั้น แนวซี้คร้าน เข็นฝ้ายมักนอน
แม้ว่า งามยิ่งย้อย บาท้าวอย่าเอา
แม้จัก เป็นเมียใผ บ่เป็นเฮือนเหย้า
5. ญิงโต ผมเป็นสร้อย ขอยหู เป็นปีกลงนั้น
ญิงนั้น ทุกข์แต่น้อย เถิงเช่าอยู่เรียง
เงินบ่ค้ำง พอฮ้อยอยู่ถง
6. ญิงโต จินจิกเกล้า ผมแดงทางหน้าผาก
ญิง ฮูบนั้น แสงม่วงศาสนา
บาคานเฮย ออย่ามาซ้อน
7. ญิงโต โขโมน้ำ คือชายสักสาด
ญิงนั้น ใจโลกเลี้ยว มีชู้จากผัว
ออย่าได้ เอามาซ้อน ซอนคอ กลัวกลืน
มันชี เป็นเหตุฮ้อน ไปหน้าบ่ดี

8. ญิงโต ปายมือคิ้ว ตกคำซ้ำใหญ่
 ญิงนั้น ทุกข์บ่มัว บาท้าวอย่าเอา
 มันหาก สอพลอพัน บ่ฟังความผัวว่า
 บาบ่าวท้าว อย่าได้เวถาม
 มันนั้น สอพลอพัน เกินญิงในโลก
 มันบ่ ถึกโสกต้อง บาท้าวอย่าเอา
9. ญิงโต ผ่าตีนกว้าง กกขาหิม ปั้นแข่งใหญ่
 ญิงนั้น เป็นช้อยช้ำ สอนได้ บ่ฟัง
 มีแต่ ตั้งต่อแท้ การโลกโลกา
 คัดหา ในสงสาร บ่หันเหียมได้
 บาอย่าเอามาซ้อน เมื่อนำบ่ตี
10. ญิงโต ไปมากัม คุมมุลงคำ
 แม้นว่า บุญมากลัน ไปหน้าบ่ยื่น
 มาบ่าวท้าว คิดเบิ่งไฮมันคัก
 คันบ่ เป็นคือสอน คอยซอนไปหน้า
11. ญิงโต หน้าผากกว้าง ดังใหญ่โตโม
 ญิงนั้น เป็นคนขวาง อย่าเอามาซ้อน
12. ญิงโต ตาเบือนซ้าย หัวแผด สบนอน
 ญิงนั้น ใจจงทอง ส่อสนคำเว้า
 เก็บความเว้า นำไปเหี่ยวบ่าว
 เว้า คุ่มนั้น - คุ่มนี้ แล่งเข้าบ่เขา
 ญิงนั้น บาบ่าวท้าว ควรเว้นหลีกไกล
13. ญิงโต นมสี่เต้า เชื้อชาตินามหมา
 พาลพาโล ถ้อยคนควรเว้น
 แม้นจัก ทำการสร้าง อันใด บ่มีชู้ง
 มีลูกเต้า สอนได้บ่ฟัง

14. ญิงโต เบี้ยเยี้ยหน้า สมสถานเว้าบ่ม่วน
 ญิงนั้น ตั้งถ้อยฮ้าย คำส่มบ่เห็ดคิง
 ชายโต โอมเอาได้ เป็นเมียสอนยาก
 มันทากใจถ้อยฮ้าย เสมอด้ามตั้งหมา
15. ญิงโต ปากกล่าวต้าน ชั่งอยู่ในคอ
 อย่าได้เอาเป็นเมีย บ่อดี พาฮ้าย
 แม่นว่า งามยิ่งสิ้น บุนเปรียบสาวสวรรค์
 ให้ค่อยเอาใจหนี อย่าเอามาซ้อน
16. ญิงโต กั้นแอ่งแอ่ง แงนเบิดคั้นหลัง
 ตั้งโชโมคือยักษ์ ย่างเพนแ่งกัน
 ญิงนั้นจนถึงเช่า ใจเบาเคียดง่าย
 อย่าได้หมายอยู่ซ้อน เมื่อหน้าบ่ดี

ท้าวคำสอนไค้ริยาดี มีสมบัติมากจนไม่มีที่เก็บเกิดเดือดร้อน เพราะเมียท้าวคำสอนปฏิบัติ ดังนี้

1. ยามนอนให้ บัดเสื่อปูนอน
 มวยผมเช็ด ผ่าตีนผ้าเจ้า
 ยามเพื่อฝัน นำกันนอน
 จ้งให้หวนาฏน้อง เสมอด้ามเค็งคิง
 ลูกแต่เข้า ตื่นก่อนนอนหลัง
 ของควรจัด ทมากพลู แเฮไว้
 ยามกินข้าว สามคำ ผัวก่อน
 ยามเลิกเมี่ยน กินแล้ว ก่อนผ้า
 วันศีล (วันพระ) ให้ สมมาก้มซาบ
 มีดอกไม้ เทียนพร้อมพร้ามวล
 ยามปากต้าน อย่ากล่าวเสียงแข็ง

ให้ค่อยแปลงค่างาม อ่อนหูคือค่อย

กุ่มนี้ บัดคือย่ำว่า

ให้ว่า "ซ้อยและเจ้า" ผองเท่าชั่วชู้วัง

เมื่อสินทรัพย์หลังไหลมาจนไม่มีที่จะเก็บท้าวคำสอนไปเรียนถามพระฤาษีจะทำอย่างไร
ฤาษีจึงตอบว่า ไม่ยากให้ปฏิบัติตามคำกลอนต่อไปนี้

1. สองคำบ้อย กันแต่ชู้วัน
2. แก่เสื้อผ้า ของนุ่งบุนอน
3. อากาศทรง จีบหมอนหัวไว้
4. กับทังไม้ค้อนด้าม พร้อมพรว้า คั้นจอง
มาสีโต ชูวัน อย่าเว้น
5. เอาผ้า เตี่ยวเช็ดหน้า ทุกคำ วันคืน
6. กับทัง เค็งๆ เสียง ต่ากันแลงเข้า
7. ยามเมื่อ เอาตนขึ้น บันใดเดินไต่
จงทีบเท้า เสียแล้ว จึงไป
8. คีนขึ้นให้ บัดปายหลังผัว
9. กลางคีนให้บัดเขื่อนลงล่าง
10. ฝนมีดพรว้ากลางคีนแท้สุวัน
11. บัดเขื่อนให้ ชุกผัวจากที่
ทำจ้งซี่ จีบหายแท้แม่จรง

ถ้าอยากมั่งมีศรีสุข ฤาษีสอนท้าวคำสอนว่า

ให้เมีย	นบนอบไหว้ สมนาท้าวสุวัน
	ยามนอนนั้น ผัวแพงนอนก่อน
เมียจ้ง	เนาแนบซ้อน นอนแท้เมื่อลุน
	ยามลุนนั้น เมียแพงลุกก่อน

น้ำส่วยหน้า ทาไว้สู่วัน
 วันสีลให้ สมมาผิวทุกเมื่อ
 บัดกวาดแผ้ว เอือนเจ้าให้สูงเอื่อง
 ผิวกินข้าว อย่าให้กินของเจื่อน (ของเศษ)
 คันวา ผิวกล่าวถ้อย อย่าได้ตอบคำ
 อย่า ให้ผิว บัวระบัดเหยงตนจักบาบใหญ่
 ผิวซิดีฮ้ำฮู้ตามถ่อน ช่างเขา
 เดินเอือนให้ ไปมาค้อย่าง
 อย่าได้ปากสิ้นลัน เอือนเจ้านั้น
 ยามนอน ผมเช็ดเท้า ผิวแล้วจึงนอน
 สอนว่า ทางผวนั้น อย่าโกรธา กริ้วโกรธ
 อย่าได้ทำแม่ม่วง ของข้าวเครื่องเรือน

ปัญหาของเสียวสวาสดี (สีโว - ภริยาเป็นคนเฉลยให้พ่อผู้เป็นนายเรือพัง)

1. ทาดเฮา กลายมานี้ มีหินหรือบ่?
2. บ้านม่อไกล คนเฝ้าอยู่แฉง บ่เค?
3. ดงคอนมีต้นไม้ ในป่าคกหนา นั้นบ่?
หรือบ่มีพฤษา เปล่าเบนเป็นฮาง
4. เมืองนั้นมีกษัตริย์สร้าง ปกครองคุ้มไพร่ นั้นบ่?
มีแต่เมืองใหญ่กว้าง บมีเจ้านั่งปอง
5. ในหนห้อง ธานี่เมืองใหญ่
วัดที่ก่อสร้างไว้ มีพระเจ้าอยู่ใน บ่เค?
6. ผุงคนเช่า สามขามบี
หรือมีแต่ เชาซ้แข็ง เต็มบ้านหัวเมือง
แนวหนึ่งนั้น คนแก่ชราการ

มีสามขาแปดปนหรือไฮ้
อาสามสร้าง มืองค์พระเจ้าใหญ่
หรือว่า เขินขาดข้อ ขอรู้สูงกระบวน

"อันความจริง หลิ่งก็ม้วย ลงด้วยชาย
ชายก็ตาย ลงด้วยหลิ่ง จริงดังนี้"

พระอภัยมณี

แนวคำตอบบทที่ 9

1. ตามคติของฮินดูแบ่งชั้นตอนชีวิตไว้เท่าไร?
- 4 ชั้นตอน
2. "วนปรัสต์" เป็นชั้นตอนที่เสาะแสวงหาแสงสว่างของชีวิตโดยการเข้าสู่ป่าหรือวัดที่เงียบสงัด เรียกลักษณะนี้ว่า
- กิ่งบ้านกิ่งวัด
3. ความรักเกิดจากเหตุ 2 ประการ คือ บุปเพสันนิवास และ.....?
- การเกื้อกูลกันในปัจจุบัน
4. "ความรักเหมือนโรคา บันดาลตามให้มีत्मन ฯลฯ
ยิ่งห้ามก็ยิ่งคลั่งบ่หอนคิดถึงเจ็บกาย"
- เป็นความรักแรกเริ่ม
5. "คู่สร้างคู่สม" ต้องประกอบด้วยคุณธรรมกี่อย่าง?
- 4 อย่าง
6. คุณธรรม 4 อย่างคืออะไรบ้าง?
- ศรัทธา
- ศील
- บริจาค
- ปัญญา
} สม่กัน
7. ถ้าชายหนุ่มไปได้ภริยาเป็นเหมือนนาย (อัยกาภริยา) จัดเป็นคู่อะไร?
- คู่ระกำ
8. ถ้าฝ่ายหญิงได้สามีที่มีลักษณะเป็นเพื่อนคู่คิด, คู่สร้าง (สขาสามี) จัดเป็นคู่อะไร?
- คู่ชื่นชม

9. การที่มีผี คู่กับภริยาเทวดา เป็นลักษณะอะไร ?
- คู่สร้างที่ไม่สม
10. การที่มีเทวดาคู่กับภริยาเทวดาเป็นลักษณะอะไร ?
- คู่สร้างคู่สม
-